

BULETIN INFORMATIV

Nr.
79

22
Octombrie
2021

EDITORIAL

0 metodă de succes

Justin Ștefan, Secretar General LPF

În mijlocul unui sezon sportiv la fel de tensionat precum tot ceea ce se întâmplă în societatea noastră de la apariția acestei înspăimântătoare pandemii, e aproape o obligație să înțelegem momentul pe care îl trăim. Fotbalul din întreaga lume reprezintă, din acest punct de vedere, o imensă scenă căreia i s-au modificat ritmurile și luminile.

Cu ce am rămas? Cu puterea de a genera rezistență și cu speranța că fotbalul va rămâne fotbal, iar oamenii își vor păstra toate simțurile, inclusiv gustul pentru spectacol și mirosul pentru a simți marii jucători încă de la primii pași ai acestora pe gazon.

Despre acest din urmă lucru vreau să discutăm un pic astăzi, despre avalanșa de tineri talentați din fotbalul mondial, dar și de la noi, într-o perioadă atât de grea, din punct de vedere sanitar, dar și financiar, într-o lume confuză și nesigură.

Impresionat, recunosc, și de meciurile pe care le-am văzut în ultima vreme, în grupele UEFA Champions League, dar și în preliminariile pentru calificarea la Campionatul Mondial de fotbal, în care România a revenit în joc, cu speranțe mari pentru a juca cele două meciuri de baraj din luna martie a anului viitor. Dacă vor fi și, mai cu seamă, dacă vor fi două! Să credem că vor fi.

Mai întâi, România. Fotbalul nostru propune, cel puțin de la succesul înregistrat în vara anului 2019, la EURO de tineret din Italia și San Marino, nume care acum confirmă acea semifinală, ori măcar au, în aceste calificări, oportunitatea de a confirma. Ianis Hagi,

Mihăilă, Manea, Rațiu, Cicăldău, Moruțan, Man, Andrei Ivan, Andrei Vlad, Aioani, Nedelcearu, Pușcaș, unii performând atunci, alții în perioada următoare, dar cu toții având obligația să facă pasul spre marea performanță care este, totuși, prezența la un Turneu Final de Campionat Mondial, mai ales acum, după un sfert de secol de absență!

În Europa, numele tinerilor strălucitori și în stare să salveze fotbalul de mâine sunt mult mai numeroase și mai puternice. Mbappe și Haaland, Ansu Fati sau Chiesa, Mount ori Dani Olmo, Vinicius și Rodrygo. Și lista ar putea continua...Gavi, Abraham, Ferran Torres, Greenwood, Theo Hernandez. Și iarăși lista ar putea continua!

Presa germană amintea, în buna tradiție europeană a fenomenului, acum câteva zile, de "firul Ariadnei" în regăsirea drumului către fotbalul spectacol de altădată, prin depășirea perioadei de criză, financiară și sanitară, iar firul ieșiri din acest crunt labirint, să fie ținut de aceste nume și de altele la fel de importante, cu o perspectivă a reușitei deosebită.

Ariadna, fiica regelui Minos al Cretei, îndrăgostită de Teseu, i-a dăruit acestuia un ghem de ață, care l-a ajutat să iasă cu bine din labirintul unde s-a luptat cu Minotaurul. Datorită acestui fir al Ariadnei, să ne amintim legenda, Teseu a reușit să găsească o anumită cale de întoarcere. Fotbalul mondial are nevoie de un șir de nume mari care să-i readucă strălucirea și oamenii înapoi în tribune. Cred că e o idee de reținut!

INTERVIU

Interviu cu Laurențiu Reghecampf (antrenor Universitatea Craiova)

realizat de **Mihai Dișa și Octavian Țopa**

Ales antrenorul anului 2013, **Laurențiu Reghecampf** a revenit în fotbalul românesc după patru ani în care a pregătit echipe mari din zona Golfului. Ca fotbalist, a câștigat cu **Steaua** tot ce se putea câștiga pe plan intern. Și-a încheiat cariera în Germania, evoluând cu succes pentru **Energie Cottbus**, **Alemannia Aachen** și **FC Kaiserslautern**.

Ca tehnician, a câștigat două titluri de campion cu **Steaua** în 2013 și 2014, **Supercupa (2013)** și **Cupa Ligii (2016)**, și a jucat în **Asia finala Champions League** cu AL Hilal.

A preluat **Universitatea Craiova** în timpul sezonului în desfășurare și, chiar și așa, nu se teme să-și fixeze cel mai greu obiectiv: câștigarea campionatului.

1 Cum ați regăsit Liga 1 după întoarcerea în România?

Calitate există! Din păcate, nivelul a scăzut din cauza faptului că nu s-au mai investit bani ca înainte, iar jucătorii de valoare sunt costisitori. Ca o consecință, vedem că și rezultatele internaționale sunt tot mai puține.

2 Rezultatele Universității au început însă să fie

cele dorite de suporterii. În opinia dumneavoastră, a ajuns echipa la exprimarea în joc pe care o doriți?

Știam ca există calitate individuală la Universitatea, nivelul jucătorilor este unul foarte bun. Restul ține de talentul fiecărui antrenor, ca și la fotbaliști. De la meci la meci devenim mai puternici și câștigăm în același timp, lucru care ne ajută foarte mult. Recunosc, este loc de mai

bine. Doamne ajută!

3 Echipa și-a creat foarte multe ocazii și a marcat foarte multe goluri, iar în cele mai multe momente a practicat un fotbal spectaculos. Glumind puțin, nu vă este teama că suporterii Universității vor vrea și mai multe goluri la fiecare meci?

Eu sunt foarte exigent, nu mă mulțumesc niciodată, îmi doresc mereu și mai

mult. Întotdeauna fanii vor ca echipa lor să fie puternică și așa este normal. Ne antrenăm și jucăm pentru a câștiga, avem nevoie de goluri. (Zâmbește) Nu, nu mi este teamă, mă bucur că avem suporteri la fel de exigenți.

4 *În ciuda diferenței de puncte față de primul loc, mereu ați spus că obiectivul este câștigarea campionatului. E acesta obiectivul pe care vi l-ați autoimpus?*

În momentul de față, diferența este mare față de primul loc, dar mai sunt foarte multe meciuri și este posibil orice. Obiectivul clubului și al meu este câștigarea campionatului, așa va fi mereu la Universitatea Craiova!

5 *Ne puteți spune dacă există un antrenor care v-a inspirat în cariera sau încercați să vă perfecționați propriul stil?*
Mă informez în fiecare zi, nu-mi place să copiez

pe nimeni. Mă inspir și admir oamenii care au făcut ceva în viață! Nu mă refer aici strict la fotbal, vorbesc în general. Cât trăiești înveți, nu-i așa?

6 *Care este secretul antrenorului Laurentiu Reghecampf?*

Wow, nu am niciun secret! Îmi place enorm ceea ce fac și încerc să fiu un om bun. În plan profesional, îmi plac lucrurile clare, corecte, simple.

PROFIL DE TÂNĂR JUCĂTOR

Amzăr, pe urmele lui Alphonso Davies

realizat de **Ionel Culina** și **Octavian Țopa**

Nu a mai câștigat un meci în campionat de peste două luni și jumătate. Mai exact din 2 august, de la ziua lui **Cornel Dinu**, 3-1 cu Academica Clinceni pe bătrânul stadion din Ștefan cel Mare.

În afara golgeterului **Deian Sorescu**, cu cinci goluri marcate în două etape, **Dinamo** nu a impresionat deloc în **Liga 1**. Un singur nume dinamovist a atras atenția în această toamnă în care se caută salvarea clubului și drumul spre fotbalul așteptat de suporterii plătitori din toată țara. Este vorba de puștiul **Costin Ionuț Amzar**, un stângaci interesant, cu șapte meciuri pentru **Dinamo** în acest sezon competițional, șase în campionat și unul în **Cupa României**.

Amzăr de la marginea Capitalei

Tânărul jucător dinamovist a împlinit 18 ani la începutul sezonului, pe 11 iulie. Născut la marginea Bucureștiului, unde se termină sectorul 5, Amzăr provine dintr-o familie modestă. Îl cheamă, de fapt, Amzăr, așa cum este trecut în buletin, la fel cum Costel Orac era trecut Oracă în actele de identitate. Sau, un alt exemplu, Ioan Andone, Andonie în acte. Despre primii pași în fotbal, emoțiile debutului la prima echipă a lui Dinamo, dar și despre idolul său de la Bayern Munchen, Alphonso Davies, canadianul născut în Ghana, vorbește Costin Ionuț Amzăr pentru Buletinul informativ al Ligii Profesioniste de Fotbal. "Am început fotbalul în Regie, la <piticii> Sportului

Studentesc, iar la 10 ani am făcut pasul la Dim Soft, actualul Regal Sport Club. Am jucat dintotdeauna numai bandă stânga, cum se spune, fie fundaș, fie mijlocaș. Nu am fugit de pregătirea fizică, alergam până mă prindeam din urmă, să mai și glumim puțin! Mi-aduc aminte de iarna anului 2017, când am fost transferat la Dinamo, la grupa 2003, antrenată de Lucian Mezei. Nu aveam nici buletin, abia trecusem pe terenurile de dimensiuni normale. Nu a fost deloc ușor, terenul era mare, tricoul cu <D> era și mai mare pe mine. Am muncit mult la academia noastră, pe sinteticul ăla din capătul Pantelimonului, la Granitul, unde abia se mai văd granulele, dar nu am renunțat niciodată pentru a-mi îndeplini visul de a juca la prima echipă", povestește Amzăr.

Emoțiile din glasul dinamovistului, aflat la primul interviu din carieră, nu pot fi transmise în paginile acestui <buletin>, însă bucuria puștiului Costin Ionuț de a vorbi despre fotbalistul Amzăr este, cu adevărat, impresionantă.

Debutat de Bonetti

Costin Ionuț Amzăr a evoluat anul trecut pentru echipa secundă a clubului din Ștefan cel Mare, în Liga 3, iar în acest sezon a adunat 333 de minute în șase meciuri de campionat pentru Dinamo. A debutat pentru prima echipă sub conducerea tehnică a italianului Dario Bonetti în urmă cu două luni, pe 16 august, în partida cu CS Mioveni, 0-1. "Domnul Bonetti m-a anunțat că voi fi titular cu o săptămână înaintea meciului cu cei de la Mioveni. Am crezut că glumește cu mine, eu nici măcar nu debutasem câteva minute la prima echipă. Un antrenament, două, la Săftica, tot nu credeam că voi debuta! Emoțiile au început din clipa în care am văzut sunt titular în toate schemele încercate la Săftica. Dacă nu ai emoții la acest nivel, nu ai cum să simți ce înseamnă debutul la Dinamo! M-am descurcat în primul meci, apoi am fost din nou titular, au venit și convocările la lotul național sub 19 ani", explică Amzăr.

Bara din prelungirile cu UTA

La Dinamo s-a schimbat antrenorul, în locul lui Dario Bonetti a venit cel mai experimentat tehnician din campionatul intern, Mircea Rednic. Puștiul dinamovist

a continuat să joace pentru prima echipă și sub comanda noului antrenor. CU UTA l-a schimbat pe Gabriel Torje în minutul 84, iar în al treilea minut al prelungirilor, la 2-1 pentru Dinamo, a trimis mingea în bară! Două minute mai târziu, la ultima fază, UTA avea să egaleze în inferioritate numerică, scor 2-2, într-un joc interzis cardiacilor. "Nu am dormit deloc după meci, închideam ochii și vedeam cum mingea intră în poartă și fug spre PCH, să mă bucur cu suporterii pe gardul peluzei. Ce ghinion am avut, am condus cu 2-0! Important este să învățăm din greșeli și să începem să urcăm în clasament. Avem nevoie de o victorie, sper să ne revenim în următoarea etapă. Suporterii noștri merită o victorie frumoasă în derby-ul cu Rapid, merită o echipă puternică aici, în Ștefan cel Mare", adaugă Costin Ionuț.

De la Ștefănești la Săftica

"Idolul meu? Mi-a plăcut Marcelo, dar acum sunt fascinat de Alphonso Davies, de la Bayern Munchen. Și el a plecat de jos, din Ghana... Poate fotbalul european va zâmbi și pentru mine într-o zi. Poate Bundesliga, poate alt campionat, să dea Dumnezeu să fiu sănătos!", spune stângaciul roș-albilor.

Povestea lui Amzăr a început unde se termină sectorul 5 al Bucureștiului și continuă acum în Ștefănești, la câțiva kilometri de Capitală. "Stau cu părinții și cu fratele meu la casă, în Ștefănești. Strâng bani din salariu să-mi cumpăr o mașină, să ajung și eu cum trebuie la Săftica, să nu mai depind de colegi să mă ia din mers", încheie puștiul dinamovist.

SPONSOR

CRONICĂ

Prima finală

realizată de **Marius Mitrăn**

Finala cea mare i-a strâns pentru ultima oară pe toți acolo, departe. Era 30 iulie 1930, ultima zi. „Când o să mai vedem, Octave, o sută de mii de oameni pe un stadion de fotbal?” Costică Rădulescu, omul cu întrebările, Luchide, omul cu răspunsurile. „Niciodată!”

... Au fost în seara aceea pe „Centenario”, alături de 100.000 de oameni la finala Argentina – Uruguay, prima din istoria Cupei Mondiale. Ciudată coincidență, în semifinale ambele câștigaseră la scor identic: Argentina învinsese cu 6-1 Statele Unite după 1-0 la pauză, iar Uruguay bătuse Iugoslavia tot cu 6-1, după 0-1 în minutul 4 – marcase Sekulic – și 2-1 la pauză... Prietenul belgian de pe „Conte Verde”, John Langenus, a primit onoarea de a arbitra finala și, după doar 12 minute, „Centenario” a erupt: Dorado deschisese scorul, Uruguayul avea 1-0! Rudy Wetzler își amintea, peste ani, că în toată viața nu avea să mai trăiască o astfel de clipă, când uruguayenii au marcat, „atunci parcă s-a rupt cerul și de sus au căzut peste oameni tunete și fulgere, o forță care parcă spunea că în noaptea aceea doar Uruguay putea fi campioana.”

În mod cu totul surprinzător, argentinienii au rezistat erupției. Ba chiar au egalat peste opt minute, prin Peucelle și au adus tăcerea perfectă pe „Centenario”, intrând cu 2-1 la pauză, după golul lui Stabile din minutul 37. Cea, în minutul 57, egalează și fenomenul astral se repetă. La 2-2 însă argentinienii se sufocă, iar Iriarte preia conducerea pentru Uruguay: 3-2 în minutul 68. Golul lui Castro, din penultimul minut i-a izbăvit pe toți: și pe uruguayeni, care puneau astfel ambele mâini pe Cupă, și pe argentinieni, care nu mai aveau aer, acolo, pe „Centenario”, cu sută de mii de oameni

în cap, și pe cei din tribune, care așteptau fiesta de după fiesta.

... Ai noștri au plecat pe jos spre „Barcelona”. Mai aveau o noapte, o singură noapte acolo, la capătul lumii, la campionatul lumii și, până la hotel, puțini au vorbit. Aveau în suflet și în fața ochilor, încă, finala. Erupția. Fiasta, nebunia... „Când o

să mai vedem noi, băieți, o sută de mii de oameni?...” La hotel era o nebunie în miniatură, ca și pe străzile străbătute, ca și dincolo, și mai departe, în port... Cu gândul la port erau și ei. De a doua zi urma drumul spre casă și toată această nebunie care îi cuprinsese se va fi sfârșit. Vor rămâne amintirile, victoria cu Peru, meciul cu Uruguay, campioana lumii. Totul va fi departe!

... De dimineață erau în port. Nu toți. Nu toți, pentru că „Pik” Steiner nu se afla încă printre ei. Octav Luchide mersese cu noaptea-n cap la spital și iată-i pe amândoi, el și Costică Rădulescu, de-a stânga și de-a dreapta târgii cu care „Pik” era adus la vapor... „Pik” glumea, se găsisese el să le șteargă lor lacrimile din ochi, să se îngrijească alături de ei de Stanciu, care totuși nu era întins pe targă, ca el, ci în baston, târându-și piciorul în ghips, amintire din primul război mondial, cel cu Peru.

Vaporul de întoarcere nu mai era „Conte Verde”, ci unul aparținând aceleiași companii, „Lloyd Sabaudo”, și care purta numele „Duilio”. Încet-încet, au urcat toți. Și Stanciu, în baston, și „Pik” Steiner, pe targă, și Jean Lăpușneanu, cu șapca trasă pe ochi, Bürger, ținându-l de mână pe „Pik”, colegul lui din ultima noastră linie de apărare, iată-l și pe Vogl, căpitanul, urcă și Rudy Wetzler, liderul, lângă Luchide, apoi pe rampa de lemn încheie coloana întoarcerii acasă Costică Rădulescu și

Marcel Bielis, ziaristul.

... Pe „Duilio” n-au mai fost nici emoțiile, nici fascinația generate de călătoria pe „Conte Verde” în căutarea Lumii Noi. După o lună, și Lumea Nouă devenise veche. Doar dorul de casă era în sufletele lor, eroii care acum se sprijineau de balustrada de la tribord (tot clasa a II-a, de fapt a III-a, da!, dar pentru cine mai conta asta, când dincolo de călătoria asta, la capătul nopții, se zărea Europa, adică răsăritul?...) și vorbeau, aproape în șoaptă, despre ce trăiseră la Montevideo, despre cum îi vor primi cei de-acasă, cine îi va crede că au văzut ce-au văzut...

Într-o noapte, ieșit din sala de dansuri, încins și fericit că se poate răcori pe punte, lipit de balustrada de la tribord, locul lor, unde stropii din valurile Atlanticului făceau toată treaba, Freddy Fieraru a răcit. Apoi a ieșit iar afară, la prova, să ia în piept perdeaua fină desprinsă de vânt din valurile în care Atlanticul ascundea luna și apa pulverizată pe față l-a răcorit. Noaptea următoare au chemat medicul și verdictul i-a îngrozit: pneumonie, forma cea mai gravă. Eisenbeisser, flăcăul din Cernăuți, se zbătea între viață și moarte. L-au vegheat

cu toții, încercând să-i scadă febra, să-i vorbească, să-l încarce cu putere.

... Pe 16 august a fost furtună și „Duilio” a trosnit din toate cotloanele, dar a rezistat. Freddy a rezistat și el, dar când au ajuns la Genova, la capătul călătoriei pe apă, Octav Luchide și Nedelcovici au chemat mașina ambulanței la scara uriașului transatlantic. L-au internat pe Freddy la sanatoriul „Castelletto” de lângă Genova și au mers apoi la gară, cu sufletul rupt. Genova – Milano – Veneția – Ljubljana – Timișoara. Kilometrii spre casă se strângeau, ca și inimile lor. Din când în când, pe culoar apărea, trăgându-și piciorul și sprijinindu-se în baston, Costică Stanciu. Glezna încă dura. Dar trenul mergea, alerga, urla, totuși, spre casă. Acasă le va fi mai bine...

La Timișoara l-au „pierdut” pe „Pik” Steiner, rămas să se vindece acolo. „Când vii cu CAT-ul în București, Ady, să joci cu Sportul, o să te-ntreb unde ai lăsat targa asta de Montevideo, băiete!”, îi strigase de la fereastră Jean Lăpușneanu, portarul studenților.

În Gara de Nord a fost însă șocul. Informații de Marcelică Bielis în „Gazeta Sporturilor” (telefonase încă de la Milano),

oamenii umpluseră peroanele. Flori, fete, reporteri, părinți, frați și iar flori... „Bine ați venit acasă!!!”

... Eroii au mers apoi la sediul FRF, în „Pasagiul Victoriei”. Erau așteptați de Casa Regală pentru a fi decorați, dar și de mama lui Freddy, care-i însoțise de la gară, cu lacrimi în ochi. „Unde e, băieți, copilul meu? Unde e Freddy, domnu’ Octav? Unde l-ați lăsat, băieți, pe Freddy?” I-au explicat că va veni, că i-au lăsat bani de drum, că e într-un spital, într-un sanatoriu din Genova, unde sunt doctori buni... Va veni el! „Când, băieții mamei? Unde e Freddy, mări băieți?”

Cu lacrimi în ochi, au intrat în „Pasagiu”. Toți fuseseră decorați cu „Răsplata muncii clasa I și a II-a”. Toți, personal de Rege. Priapicul Carol al II-lea nu pusese însă nimic în pieptul lui Zaubert, portarul de rezervă, de la Maccabi... Samuel Zaubert. Nici în cel al studentului Ilie Subășeanu... Pe listă nu era nici Eisenbeisser, campion național la patinaj, dar a crezut că acum pătimea într-un pat de spital la Genova, în aripa nord, de fapt, a sanatoriului „Castelletto”. Până la urmă, mama sa plecase spre Bucovina, acasă, bocind, fără răspunsuri și crezându-l mort. (Abia pe 27 august, când băiatul îi va intra pe poartă, pe picioare, îmbrăcat în frumosul costum de prezentare de la Montevideo, păstrat cu grijă de surorile de la „Castelletto”, Genova,

abia atunci mama lui Freddy, care-i ținuse slujba de „veșnică pomenire” crezând că e dus de pe lumea asta, abia atunci mama îl va îmbrățișa și-i va plânge în brațe. Ceea ce și Freddy, la rândul lui...)

... Ciudat însă, le spun acolo, la ultimul etaj al hotelului „Amzei”, celor de la televiziunea britanică, în timp ce strângeau cablurile, ciudat e că nici Costică Stanciu, venit în baston din Uruguay, venusistul care marcase așa, olog, în poarta Perului, nici el nu primise decorație... (Englezii se încruntă dur. Cum? What??)... Ei bine, dragii mei, nici Octav Luchide, nici el n-a fost decorat, el, sufletul tuturor, șeful expediției, tatăl băieților... Nu, dragilor, nici Luchide. (What???) Why?

... În schimb, nu știu dacă mai are rost să vă spun asta pe cameră, pentru filmul FIFA dedicat României, nu?, nu, e OK, e bine că ați strâns, ei bine, în schimb FIFA a plătit către FRFA 236.000 de lei și din ei s-au scăzut 50.000 pentru plata îngrijirii lui „Pik” Steiner la Montevideo, 30.000 pentru cheltuielile lui Freddy la „Castelletto”, sanatoriul genovez și 100.000 pentru plata echipamentului oficial. Restul de 56.000 a fost împărțit băieților... Așa a fost acum 91 de ani, la masa primei echipe din Europa, boys, care a vrut și s-a încumetat să meargă la capătul lumii la prima ediție a campionatului mondial. Se numea România.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA